–Save This Page as a PDF–

என் மூலமாக அன்றி ஒருவனும் பிதாவிடம் வரமாட்டான்

யோவான் **14: 5-14**

மேல்மாடி அறை சொற்பொழிவு

நிசான் மாதம் பதினைந்தாம் நாள், வெள்ளிக்கிழமை மாலைப்பொழுதில்

என்னைத் தவிர ஒருவனும் பிதாவிடம் வரமாட்டான். ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள் : வசனங்கள் **6-7**-ல் உள்ள இயேசுவின் கூற்றை உங்கள் சொந்த வார்த்தைகளில் கூறுங்கள். இங்கு கிறிஸ்து கூறும் கூற்றுகளின் வலிமை என்ன? யோவான் **14:9**-ல் இயேசு கூறுவதற்கும் யோவான் **1:18**-க்கும் என்ன தொடர்பு? வசனங்கள் **9-14**-ல் அவர் எந்தக் குரலில் பேசுவார் என்று நீங்கள் கற்பனை செய்கிறீர்கள்? கர்த்தர் தமது கூற்றுகளுக்கு என்ன சான்றுகளைத் தருகிறார்? வசனங்கள் **13-14**-ல் கிறிஸ்து செய்யும் வாக்குறுதிகள் ஜெபத்தைப் பற்றிய "நிபந்தனையற்ற" வாக்குறுதிகள் என்று நீங்கள் உணர்கிறீர்களா? அல்லது அவற்றுக்கு ஏதேனும் நிபந்தனைகள் உள்ளனவா? விசுவாசிகள் தன்னைவிடவும் பெரிய காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்று மேசியா கூறும்போது அதன் அர்த்தம் என்ன? இது எப்படி சாத்தியம்?

சிந்தித்துப் பாருங்கள் : யோவான் **14:6**-ன் வெளிச்சத்தில், "தேவனிடம் செல்ல அநேக வழிகள் உண்டு" என்று சொல்பவருக்கு நீங்கள் எப்படிப் பதிலளிப்பீர்கள் ? துன்பமான காலங்களில், ஹஷேமின் எந்த வாக்குறுதிகள் உங்களுக்கு நம்பிக்கையையும் தைரியத்தையும் தருகின்றன? உங்கள் வாழ்வில் இயேசு எப்படி வழியாகவும் உண்மையாகவும் இருந்துள்ளார்? இரட்சிப்புக்கான மற்ற வழிகளை நீங்கள் எவ்வளவு சகித்துக்கொள்கிறீர்கள் ? அது ஒரு பொருட்டா? அது எப்படி? உங்கள் ஜெபங்களை தேவனுடைய சித்தத்தோடு எப்படி இணைக்கிறீர்கள்? யெகோவா எப்போதும் உங்கள் ஜெபங்களுக்குப் பதிலளிக்கிறாரா? அது எப்படி?

இயேசு தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களிடம், தாம் விரைவில் அவர்களை விட்டுப் பிரிந்து செல்வதாகவும் , அவர்களால் தம்முடன் வர இயலாது என்றும் கூறியபோது (யோவான் **13:33), அது நான்கு குறிப்பிட்ட கேள்விகளை எழுப்பியது. அவற்றுக்கு மேசியா பதிலளித்தார்.** முதலாவதாக, பேதுருவின் கேள்விக்கு இயேசு பதிலளித்தார்: ஆண்டவரே**,** நீர் எங்கே போகிறீர் **(**யோவான் **13:36)?** போதகரின் பதில் இதுவாக இருந்தது: என் பிதாவின் வீட்டில் அநேக வாசஸ்தலங்கள் உண்டு**...** நான் உங்களுக்கு ஒரு இடத்தை ஆயத்தப்படுத்த அங்கே போகிறேன் **(**யோவான் **14:2 NASB).** ஆனால் இது தோமாவின் மனதில் மற்றொரு கேள்வியை எழுப்பியது. கிறிஸ்து**,** நான் போகும் இடத்திற்கு வழியிருக்கிறீர் என்று சொன்னபோது **(**யோவான் **14:4),** தோமா சந்தேகத்தில் ஆழ்ந்தார்.

இது இரண்டாவது கேள்விக்கு வழிவகுத்தது**.** தோமா இயேசுவிடம் கேட்டார் **:** ஆண்டவரே**,** நீர் எங்கே போகிறீர் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது**,** அப்படியிருக்க நாங்கள் வழியை எப்படி அறிவோம் **(**யோவான் **14:5)?** அங்கே ஒரு அப்போஸ்தலர் அமர்ந்திருந்தார், அவரை நாம் “சந்தேகப்படும் தோமா**”** என்று அழைக்கிறோம் (இணைப்பைக் காண**, Cy** – இவையே பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களின் பெயர்கள் என்பதைக் கிளிக் செய்யவும்). அவருக்கு மூளைக்குப் பதிலாக ஒரு கேள்விக்குறி இருந்தது, அதை ஒரு ஆச்சரியக்குறியாக மாற்றுவதற்கு நம் ஆண்டவருக்கு நீண்ட காலம் பிடித்தது! உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவரின் விலாவில் அவர் தன் கையை வைக்கும் வரை அவர் குழப்பத்திலேயே இருந்தார் **(**யோவான் **20:28).** ஆனால் அவர் அங்கே இருந்ததும், அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டதும் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியளிக்கிறது, ஏனென்றால் அது ஒரு நல்ல கேள்வி. நான் அங்கே இருந்திருந்தால், அதைக் கேட்க விரும்பியிருப்பேன். அவர் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்காவிட்டால் , நற்செய்தியின் சுருக்கமான வடிவமான மேசியாவின் அற்புதமான பதில் நமக்கு ஒருபோதும் கிடைத்திருக்காது.

அவர் பதிலளித்தார்**:** நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாக இருக்கிறேன் **(**யோவான் **14:6**அ**).** இது இயேசுவின் ஏழு **‘**நான் இருக்கிறேன்**’** கூற்றுகளில் ஆறாவது ஆகும் **(**யோவான் **6:35, 8:12, 10:7, 10:11, 11:25, 15:1).** கிரேக்க மொழியில் உள்ள சுட்டுச்சொல் ஒரு பெயரடை ஆகும். இயேசு

சொன்னார்: நானே வழி. அவர் வெறுமனே வழியைக் காட்டும் ஒரு நபர் மட்டுமல்ல, அவரே தனிப்பட்ட முறையில் வழி. எந்தவொரு திருச்சபையோ, மேசியானிய ஜெப ஆலயமோ, அல்லது சடங்குகளோ உங்களைக் கர்த்தரிடம் கொண்டுவர முடியாது. கிறிஸ்துவால் மட்டுமே உங்களைக் கடவுளிடம் கொண்டுவர முடியும். அவரே வழி. நீங்கள் கர்த்தரை நம்புகிறீர்கள் அல்லது அவர் உங்களிடம் இல்லை; நீங்கள் மேசியாவை நம்புகிறீர்கள் அல்லது நம்பவில்லை. மேலும், இயேசு தாம் சத்தியம் என்று கூறினார். அவர் உண்மையைச் சொல்கிறார் என்று கூறவில்லை (அவர் அதைச் செய்தாலும்), அவரே சத்தியம். மேலும் அவரே ஜீவன். அவர் தாம் உயிரோடு இருக்கிறார் என்று வெறுமனே கூறவில்லை. அவரே ஆதாரம், ஜீவனின் தொடக்கமே; ஜீவனின் மிகத் தாழ்ந்த தாவர நிலையிலிருந்து மிக உயர்ந்த ஆவிக்குரிய நிலை வரை அவரே ஜீவனின் மூலம்.

என்னாலேயன்றி ஒருவனும் பிதாவிடம் வரமாட்டான் (யோவான் **14:6b;** அப்போஸ்தலர் **4:12).** அவர் வழிபாட்டு முறைகளையும் கொள்கைகளையும் ஒரு முட்டுச்சந்தாக ஆக்கினார். கடவுளிடம் செல்வதற்கான ஒரே வழி அவர் மூலமாகத்தான் என்று அவர் கூறுகிறார். அது ஒரு பிடிவாதமான கூற்று, ஆனால் உண்மை பிடிவாதமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஜே. வெர்னான் மெக்கீ ஒரு நகைச்சுவையான உவமையைக் கூறுகிறார். அவர் கூறினார், “நான் சந்தித்தவர்களிலேயே மிகவும் பிடிவாதமும் குறுகிய மனப்பான்மையும் கொண்ட ஒரு ஆசிரியை எனக்கு இருந்தார். அவர் 2 கூட்டல் 2 = 4 என்று பிடிவாதமாக இருந்தார். உங்களிடம் இரண்டு ஆப்பிள்கள், மாடுகள் அல்லது டாலர்கள் என எது இரண்டாக இருந்தாலும் சரி, அவர் எப்போதும் 2 கூட்டல் 2 = 4 என்றுதான் பிடிவாதமாக இருப்பார். அவர் பிடிவாத குணம் கொண்டவர். நான் வணிகம் செய்யும் ஒரு வங்கியும் இதே வழியில்

செயல்படுவதைக் கண்டறிந்துள்ளேன். ஆனால் என் விஷயத்தில், அது 2 – 2 = 0, மேலும் அவர்கள் அதிலும் பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். நண்பரே, உண்மையின் குணாதிசயங்களில் ஒன்று அதன் பிடிவாதம் என்பதை நான் உங்களிடம் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது, எல்லா பிடிவாதமும் உண்மை அல்ல – அறியாமையிலும் பிடிவாதம் அதிகம். இருப்பினும், உண்மையாக இருப்பது பிடிவாதமாகத்தான் இருக்க வேண்டும்."[1425]

கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் மிகச்சிறந்த பக்தி நூல் எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான கத்தோலிக்க ஆயர் அல்போன்ஸ் டி லிகுவோரி, தனது 'மரியாவின் மகிமைகள்' என்ற நூலில், அதிகாரப்பூர்வ கத்தோலிக்கக் கோட்பாடு இறைவனின் வார்த்தையிலிருந்து எவ்வளவு வேறுபடுகிறது என்பதைப் பற்றிய ஒரு பார்வையை நமக்குத் தருகிறார். அதன் பதிப்பாசிரியர் கூறுகிறார், "நமது புனிதர் (ஆயர் அல்போன்ஸ் டி லிகுவோரி) எழுதிய அனைத்தும், அது கையாளும் பொருள் குறித்த கத்தோலிக்க மரபின் ஒரு சுருக்கம் என்றே கூறலாம்; அது ஒரு தனிப்பட்ட எழுத்தாளரால் எழுதப்பட்டது அல்ல, சொல்லப்போனால், திருச்சபையே நம்மிடம் பேசுகிறது. இந்த விஷயத்தில் 'மரியாவின் மகிமைகள்' நூலை விட பரிந்துரைக்கத் தகுதியான வேறு எந்த நூலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை" (1931 பதிப்பு ; ரிடெம்ப்டரிஸ்ட் ஃபாதர்ஸ், புரூக்ளின்). மேலும், அவர் ஏதோ ஒரு சாதாரண கத்தோலிக்க எழுத்தாளர் போலவும் இருக்கவில்லை. திருத்தந்தை பதினாறாம் கிரிகோரி 1839-ல் அவரைப் புனிதராக அறிவித்தார், திருத்தந்தை ஒன்பதாம் பயஸ் 1871-ல் அவரைத் திருச்சபையின் அறிஞர் என்று பிரகடனப்படுத்தினார். இன்று புனிதர் டி லிகுவோரி பாவமன்னிப்பு கோருவோரின் பாதுகாவல் புனிதராக இருக்கிறார்.

இதே கோட்பாடுதான் இன்றும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைகளிலும் பள்ளிகளிலும் கற்பிக்கப்படுகிறது. கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு வெளியே உள்ள பெரும்பாலான மக்கள் இந்தப் போதனைகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல், ரோமன் திருச்சபையின் கோட்பாடுதான் மரபுவழி என்று தவறாக நம்புகிறார்கள். இந்த உதாரணங்களைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம், இரட்சிக்கப்பட்ட இலட்சக்கணக்கான கத்தோலிக்கர்கள் இல்லை என்று நான் கூற வரவில்லை. அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், கத்தோலிக்க

திருச்சபையில் வளர்க்கப்பட்ட ஒரு விசுவாசி, இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமானால், அதன் கோட்பாட்டிற்கு எதிராகச் செயல்பட வேண்டும் என்று நான் கூறுகிறேன்.

கத்தோலிக்கக் கோட்பாடு, கிறிஸ்துவுக்குரிய இடம் மரியாளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று போதிக்கிறது. ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை, பாவிகளுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையில் சமாதானத்தின் உண்மையான மத்தியஸ்தர் அவரே என்று போதிக்கிறது. பாவிகள் மரியாளால் மட்டுமே மன்னிப்பைப் பெறுகிறார்கள் (பக்கங்கள் 82-83). மரியாள் நமது ஜீவன். மரியாள், தனது பரிந்துரையால் பாவிகளுக்காக இந்த அருளைப் பெற்று, அவர்களை மீண்டும் ஜீவனுக்கு மீட்டெடுக்கிறார் (பக்கம் 80). தோல்வியுற்று தொலைந்து போனவன், மரியாளிடமிருந்து எந்த உதவியும் (ஒரு வழி, ஒரு ஆதாரம்) இல்லாதவன் ஆவான் (பக்கம் 94).

இருப்பினும், இயேசுவே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாக இருக்கிறார் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது. அவர் மூலமாக அன்றி ஒருவனும் பிதாவிடம் வரமாட்டான் **(**யோவான் **14:6).**

கத்தோலிக்கக் கோட்பாடு, மேசியாவை விட மரியாள் அதிகமாக மகிமைப்படுத்தப்படுகிறார் என்று போதிக்கிறது**.** புனித ரோமன் திருச்சபை, மரியாளுக்கு உரிய வழிபாட்டைக் கட்டளையிடுகிறது (பக்கம் 130). கடவுளிடம் பல காரியங்கள் கேட்கப்படுகின்றன, ஆனால் அவை அருளப்படுவதில்லை; இருப்பினும், அவை மரியாளிடம் கேட்கப்பட்டுப் பெறப்படுகின்றன, ஏனெனில் அவளே நரகத்தின் அரசியாகவும், பிசாசுகளின் சர்வ வல்லமையுள்ள தலைவியாகவும் இருக்கிறாள் (பக்கங்கள் 127, 141, 143).

ஆனால்**,** இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில்**...** இரட்சிப்பு வேறு எவரிடமும் இல்லை என்று திருமறைகள் போதிக்கின்றன**,** ஏனெனில் நாம் இரட்சிக்கப்படுவதற்காக வானத்தின் கீழ் மனிதகுலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேறு எந்த நாமமும் இல்லை **(**அப்போஸ்தலர் **3:6, 4:12).** அவருடைய நாமம் எல்லா நாமங்களுக்கும் மேலானது**...** இவ்வுலகில் மட்டுமல்ல**,** வரவிருக்கும் உலகிலும் கூட **(**எபேசியர் **1:21 KJV).**

கத்தோலிக்கக் கோட்பாடு, இயேசுவுக்குப் பதிலாக மரியாளே பரலோகத்தின் வாசல் என்று போதிக்கிறது. திருத்தந்தை, மரியாள் பரலோகத்தின் வாசல் என்று அழைக்கப்படுகிறாள், ஏனென்றால் அவளைக் கடந்து செல்லாமல் யாரும் அந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ராஜ்ஜியத்திற்குள் நுழைய முடியாது என்று போதிக்கிறார் (பக்கம் 160). மரியாவைத் தவிர வேறு எவருக்கும் இரட்சிப்பின் வழி திறக்கப்படவில்லை, மேலும் நமது இரட்சிப்பு மரியாவின் கைகளில் இருப்பதால், மரியாவால் பாதுகாக்கப்படுபவர் இரட்சிக்கப்படுவார், மேலும் அவர் இழக்கப்படமாட்டார் (பக்கங்கள் 169-170).

ஆனால் இயேசு கூறுகிறார்: நானே வாசல்; என் வழியாக நுழைபவர் இரட்சிக்கப்படுவார் (யோவான் **10:1, 7** மற்றும் **9).** இரட்சிப்பு வேறு எவரிடமும் இல்லை, ஏனெனில் நாம் இரட்சிக்கப்படுவதற்காக வானத்தின் கீழ் மனிதகுலத்திற்கு வேறு எந்தப் பெயரும் கொடுக்கப்படவில்லை (அப்போஸ்தலர் **4:12).**

கத்தோலிக்கக் கோட்பாடு, மரியாவுக்கு ஆண்டவரின் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்று போதிக்கிறது. கத்தோலிக்கத் திருச்சபை, பரலோகத்திலும் பூமியிலும் எல்லா அதிகாரமும் அவளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்றும், மரியாவின் கட்டளைக்கு அனைவரும் – கடவுள் உட்பட – கீழ்ப்படிகிறார்கள் என்றும் போதிக்கிறது . எனவே கடவுள் முழுத் திருச்சபையையும் மரியாவின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்துள்ளார் (பக்கங்கள் 180-181). மரியா முழு மனிதகுலத்தின் பரிந்துரையாளராகவும் இருக்கிறார், ஏனெனில் அவரால் கடவுளுடன் தான் விரும்பியதைச் செய்ய முடியும் (பக்கம் 191).

இருப்பினும், தேவனுடைய வார்த்தை, பரலோகத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் [இயேசுவுக்கு] கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், இயேசுவின் நாமத்தினாலே ஒவ்வொரு முழங்காலும் குனிய வேண்டும் என்றும், எல்லாவற்றிலும் அவர் மேன்மை அடைய வேண்டும் என்றும் போதிக்கிறது (மத்தேயு **28:18;** பிலிப்பியர் **2:9-11;** கொலோசெயர் **1:18).** ஆனால், யாராவது பாவம் செய்தால், பிதாவிடம் நமக்காகப் பரிந்து பேச ஒரு நபர் இருக்கிறார் – அவரே நீதியுள்ளவரான இயேசு

கிறிஸ்து. அவரே நம்முடைய பாவங்களுக்கான பரிகார பலி (1 யோவான் 2:1-2).

கத்தோலிக்கக் கோட்பாடு, நமது சமாதானமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குப் பதிலாக, மரியாளே சமாதானத்தை ஏற்படுத்துபவர் என்று போதிக்கிறது. கத்தோலிக்கப் பள்ளிகள், பாவிகளுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையில் மரியாளே சமாதானத்தை ஏற்படுத்துபவர் என்று போதிக்கின்றன (பக்கம் 197). இயேசுவின் நாமத்தை அழைப்பதை விட, மரியாளின் நாமத்தை அழைப்பதன் மூலம் நாம் கேட்பதை அடிக்கடி விரைவாகப் பெறுகிறோம். அவரே நமது இரட்சிப்பு, நமது வாழ்வு, நமது நம்பிக்கை, நமது ஆலோசனை, நமது அடைக்கலம் மற்றும் நமது உதவி (பக்கங்கள் 254 மற்றும் 257).

ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் போதிக்கிறார்: இப்பொழுது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள், முன்னமே தூரத்திலிருந்த நீங்கள் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலே சமீபமாயிருக்கிறீர்கள்; அவரே நமக்குச் சமாதானமாயிருக்கிறார் (எபேசியர் 2:13-14). (யோவான் 16:24). இதுவரை நீங்கள் என் நாமத்தினாலே எதையும் கேட்கவில்லை. கேளுங்கள், உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; ஏனெனில் என் நாமத்தினாலே நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும், என் பிதா உங்களுக்குக் கொடுப்பார் (யோவான் 16:24). நாம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கைக்காகக் காத்திருக்கிறோம் – அதாவது, நமது மகத்தான தேவனும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மகிமையின் தோற்றத்திற்காக (தீத்து 2:13).

கத்தோலிக்கக் கோட்பாடு, மேசியாவுக்கு மட்டுமே உரிய மகிமை மரியாளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்று போதிக்கிறது. கத்தோலிக்கத் திருச்சபை, “ஓ மரியாளே, திரித்துவம் முழுமையும் உமக்கு எல்லாப் பெயர்களுக்கும் மேலான ஒரு பெயரைக் கொடுத்தது; உமது பெயரால் வானத்திலும், பூமியிலும் , பூமிக்குக் கீழும் உள்ள யாவரும் மண்டியிட வேண்டும்” என்று போதிக்கிறது (பக்கம் 260).

இருப்பினும், வேதாகமம் இவ்வாறு கூறுகிறது: “ஆகையால், தேவன் [இயேசுவை] உன்னதமான இடத்திற்கு உயர்த்தி, எல்லாப் பெயர்களுக்கும் மேலான பெயரை அவருக்குக் கொடுத்தார்; இயேசுவின் பெயரால்

வானத்திலும், பூமியிலும் , பூமிக்குக் கீழும் உள்ள யாவரும் மண்டியிட வேண்டும்" (பிலிப்பியர் 2:9-10).

மரியாளுக்கு வழங்கப்பட்ட பட்டங்கள், அவரைப் பற்றிய ரோமன் கத்தோலிக்க உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே இருக்கின்றன. அவள் கடவுளின் தாய், திருத்தூதர்களின் அரசி, விண்ணகத்தின் அரசி, தேவதூதர்களின் அரசி, சொர்க்கத்தின் வாசல், விண்ணகத்தின் வாசல், நமது ஜீவ அருளின் தாய், இரக்கத்தின் தாய் மற்றும் அவளுடைய இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகளுக்குப் பலவாறான பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறாள்.[1426]

1962 முதல் 1965 வரை, இரண்டாம் வத்திக்கான் பேரவை (வத்திக்கான் II) மரியாள் தொடர்பான அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் கையாண்டது. 1114க்கு 1074 என்ற இறுதி வாக்கெடுப்பின் விளைவாக, மரியாள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் கத்தோலிக்க அரசியலமைப்பில், மரியாள் பற்றிய கத்தோலிக்கக் கோட்பாடுகளின் சுருக்கமான 'லூமென் ஜென்டியம்' (இது முழுமையானது என்று கூறப்படவில்லை) என்ற நூலின் எட்டாவது அத்தியாயமாகச் சேர்க்கப்பட்டன. சில பார்வையாளர்கள் இதை, ரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் மீது மரியாளின் தாக்கத்தைக் குறைப்பதற்கான ஒரு முயற்சி என்று விளக்கினர்; மற்றவர்களோ, திருச்சபை ஆவணத்தில் ஒரு அத்தியாயமாக அவள் சேர்க்கப்பட்டதை, திருச்சபைக்கான அவளுடைய பங்கை வலியுறுத்துவதாக விளக்கினர். மரியாள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் ஒரு தனி ஆவணத்தில் இல்லாமல், திருச்சபையின் அரசியலமைப்பிலேயே சேர்க்கப்பட்டதால், அவளுடைய செல்வாக்கு வலியுறுத்தப்பட்டது என்றும், அதாவது மரியாள் "திருச்சபைக்குள்" இருக்கத் தகுதியானவர் என்றும் பலர் நம்பினர். இருப்பினும், இரண்டாம் வத்திக்கான் பேரவையில் செய்யப்பட்ட கிறிஸ்தவ ஒற்றுமைக்கான சலுகைகளின் உணரப்பட்ட தாக்கம், கத்தோலிக்க மதத்திற்குள் இருந்த மரியாள் மீதான அடிப்படை விசுவாசங்களையும், மரியாள் மீதான அவர்களின் பக்திப் பிணைப்பையும் பாதிக்கவில்லை. கத்தோலிக்கர்கள் மீது அதன் உணரப்பட்ட தாக்கம் குறித்து பல்வேறு அறிக்கைகள் இருந்தபோதிலும், இரண்டாம் வத்திக்கான் பேரவைக்குப் பிறகு மரியாள் மீதான பக்தி எந்தவொரு குறிப்பிடத்தக்க வகையிலும் குறைக்கப்படவில்லை.

சகிப்புத்தன்மை. இன்று பெரிதும் மதிக்கப்படும் ஒரு நற்பண்பு. உங்களுடன் வேறுபடுபவர்களைப் புரிந்துகொள்ளும் திறன் என்பது ஒரு நுட்பமான பண்பின் அடையாளம். இயேசுவும் சகிப்புத்தன்மையின் ஒரு சாம்பியனாக இருந்தார். அப்போஸ்தலர்கள் சந்தேகித்தபோது அவர்களைச் சகித்துக்கொண்டார். திரளான மக்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டபோது அவர்களைச் சகித்துக்கொண்டார். நாம் வீழ்ச்சியடையும்போது நம்மைச் சகித்துக்கொண்டார். ஆனால், அவர் சகிப்புத்தன்மையற்றவராகவும் பிடிவாத குணம் கொண்டவராகவும் இருந்த ஒரு பகுதி இருந்தது... அவரைப் பொறுத்தவரை, இரட்சிப்பைப் பொறுத்தவரை, பல வழிகள் இல்லை. ஒரே ஒரு வழிதான் உள்ளது. பல பாதைகள் இல்லை. ஒரே ஒரு பாதைதான் உள்ளது. அந்தப் பாதை இயேசுவே. அதனால்தான் மக்கள் மேசியாவை நம்புவது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. ஒரேயொரு தெரிவாக அவரைக் கருதுவதை விட, பல தெரிவுகளில் ஒன்றாகக் கருதுவது மிகவும் எளிது.[1427]

நீங்கள் என்னை மெய்யாகவே அறிந்தால், என் பிதாவையும் அறிவீர்கள் (யோவான் **14:7**அ). இந்த நிபந்தனைக்குட்பட்ட அமைப்பு, சீடர்கள் கிறிஸ்துவை மெய்யாகவே அறியவில்லை என்பதையும், அதன்படி, அவர்கள் பிதாவையும் அறியவில்லை என்பதையும் குறிக்கிறது. வசனம் 6 நற்செய்தியின் முதன்மையான உண்மையை அறிவித்தாலும், இது ஒரு கண்டனமாகும். இது ஒரு புதிய போதனை அல்ல. அப்போஸ்தலர்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இயேசுவைக் கவனித்தும் கேட்டும் வந்தனர், ஆனாலும் சில சீடர்கள் அவரைவிட அவருடைய போதனையை நன்கு புரிந்துகொண்டனர் (யோவான் **11:24**). ஒரு விதத்தில், நிச்சயமாக, அவர்கள் யேசுவாவை அறிந்திருந்தனர். அவர் எங்கு சென்றாலும் அவரைப் பின்தொடர, தங்கள் வீடுகளையும், நண்பர்களையும், வாழ்வாதாரத்தையும் விட்டுச்செல்லும் அளவுக்கு அவர்கள் அவரை நன்கு அறிந்திருந்தனர். ஆனால், அவருடைய முழுமையான முக்கியத்துவத்தை அவர்கள் அறியவில்லை. அவரை மெய்யாகவே அறிவது என்பது அவருடைய பிதாவை அறிவதாகும் .

இந்தக் கட்டம் வரை அனைத்தும் ஆயத்தமாகவே இருந்தது. அவர்கள் இயேசுவையும் அவருடைய முக்கியத்துவத்தையும் பற்றிய முழுமையான அறிவை உண்மையில் அடையவில்லை. ஆனால் இனிமேல், அது வித்தியாசமாக இருக்கும், நீங்கள் அவரை அறிந்திருக்கிறீர்கள், அவரைக் கண்டிருக்கிறீர்கள்

(யோவான் **14:7b).** இதை யோவான் **1:18**-இன் அடிப்படையில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், அங்கு தேவனால் ஏவப்பட்டவர் எழுதினார்: ஒருவனும் தேவனைக் கண்டதில்லை, ஆனால் ஒரே குமாரன், அவரே தேவனாகவும் பிதாவுடன் மிக நெருங்கிய உறவில் இருப்பவராகவும் இருக்கிறார், அவர் அவரை வெளிப்படுத்தினார். தேவனை நேரடியான அர்த்தத்தில் காண முடியாது. ஆனால் இயேசுவை முழுமையாக அறிவது பிதாவைக் காண்பதாகும். இது சிலுவையையும் உயிர்த்தெழுதலையும் தாண்டிப் பார்க்கும் ஒரு வாக்குறுதியாகும்.[1428]

கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய பிதாவுக்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றிய இந்தக் கூற்று பிலிப்பின் மனதில் மூன்றாவது கேள்வியை எழுப்பியது. பிலிப்பு கிறிஸ்துவுடன் நெருக்கமாக இணைந்திருந்தாலும், அவர் பிதாவை அறியவில்லை என்று உணர்ந்தார். எனவே அவர், இயேசு தங்களுக்குப் பிதாவை வெளிப்படுத்தும்படி மறைமுகமாகக் கேட்டார்: ஆண்டவரே, அவர் தம்முடைய அடர்த்தியான தாடியைத் தடவிக்கொண்டே சொன்னார், பிதாவை எங்களுக்குக் காண்பியும், அதுவே எங்களுக்குப் போதும் (யோவான் **14:8).** இயேசு பதிலளித்தார்:**பிலிப்பே,** இவ்வளவு காலம் நான் உங்களுடன் இருந்தும் நீ என்னை அறியவில்லையா**?** என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்**.**

ஒருவன் புகழை மட்டுமே கண்டால், அவன் ஒரு கண்ணாடியாக மாறி, அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்காக எதையெல்லாம் பிரதிபலிக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் பிரதிபலிப்பான். நாகரிகத்தில் இருந்தாலும், அவன் தெளிவற்றவனாக இருப்பான். பாணியில் இருந்தாலும், அவன் பழமைவாதியாக இருப்பான்...

ஒரு பெண் அதிகாரத்தை மட்டுமே கண்டால், அவள் ஒரு ஓநாயாக மாறிவிடுவாள் – பதுங்கி, வேட்டையாடி, பிடிபடாத இரையைத் துரத்துவாள். அங்கீகாரம் அவளது இரையாகவும், மக்கள் அவளது பரிசுகளாகவும் இருப்பார்கள். அவளது தேடல் முடிவற்றது...

நாம் இன்பத்தை மட்டுமே கண்டால், நாம் திருவிழாக்களில் பரபரப்பைத் தேடுபவர்களாக மாறிவிடுவோம்; பிரகாசமான விளக்குகள், காட்டுத்தனமான சவாரிகள் மற்றும் கிளர்ச்சியூட்டும் பொழுதுபோக்குகளில் மட்டுமே

வாழ்வோம். காம வெறியுடன் ஒரு சவாரியிலிருந்து மற்றொரு சவாரிக்கு விரைந்து செல்வோம்; புதிய உணர்வுகளைப் பார்க்கும் அளவுக்கு மட்டுமே நமது தணியாத ஆசையைத் திருப்திப்படுத்துவோம்...

புகழ் , அதிகாரம் மற்றும் இன்பத்தைத் தேடுபவர்களுக்கு இறுதி முடிவு ஒன்றுதான் – வேதனையான நிறைவின்மை. நாம் நமது தந்தையைத் தேடும்போது மட்டுமே நாம் உண்மையாகவே முழுமை அடைகிறோம். குமாரனைக் காண்பதினால் மாத்திரமே, நாம் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதன் ஒரு சிறு காட்சியைப் பெறுகிறோம்.[1429]

"பிதாவைக் காண்பியும்" என்று நீங்கள் எப்படிச் சொல்ல முடியும் ? நான் பிதாவுக்குள் இருக்கிறேன் என்றும், பிதா எனக்குள் இருக்கிறார் என்றும் நீங்கள் விசுவாசிக்கவில்லையா? அப்போஸ்தலர்கள் இன்னும் அதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதை இது காட்டியது. தாம் பிதாவின் பரிபூரண பிரதிநிதி என்று இயேசு பிலிப்புக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நினைவூட்டினார் . வேறுவிதமாகக் கூறினால், குமாரனை விடப் பொருத்தமான, காணக்கூடிய அல்லது கேட்கக்கூடிய ஒரு வடிவத்தை பிதா எடுக்க முடியாது. எனவே, அவர்கள் ஒரே சாராம்சமாக இருப்பதால், குமாரன் சொல்லும் அல்லது செய்யும் அனைத்தும் பிதாவின் வார்த்தைகளையும் கிரியைகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன.[1430] கிறிஸ்து பிதாவை இரண்டு வழிகளில் வெளிப்படுத்தினார். முதலாவதாக, அவருடைய வார்த்தைகள் பிதாவின் வெளிப்பாடாக இருந்தன (யோவான் **3:16). நான் உங்களுக்குச் சொல்லும் வார்த்தைகளை என் சொந்த அதிகாரத்தில் பேசவில்லை.** மாறாக, **எனக்குள் வாழும் பிதாவே தமது கிரியையைச் செய்கிறார்.** இரண்டாவதாக, அவருடைய **கிரியைகள்,** அதாவது குணமாக்குதலின் அற்புதங்களும், விசுவாசத்திற்கு வருபவர்களும் பிதாவின் வெளிப்பாடாக இருந்தன. **நான் பிதாவுக்குள் இருக்கிறேன் என்றும், பிதா எனக்குள் இருக்கிறார் என்றும் நான் சொல்லும்போது என்னை விசுவாசியுங்கள்; அல்லது குறைந்தபட்சம் அந்தச் செயல்களின் சாட்சியின் பேரிலாவது விசுவாசிக்க வேண்டும்** (யோவான் **14:9-11).**

மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், என்னில் விசுவாசம்

வைப்பவன் எவனும் நான் செய்துவந்த கிரியைகளைச் செய்வான்; உண்மையில், இவைகளைவிடப் பெரிய காரியங்களையும் செய்வான், ஏனென்றால் நான் பிதாவிடம் போகிறேன் (யோவான் **14:12).** அப்போஸ்தலர்கள் அவருடைய கிரியைகளுடன் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அவருடைய புறப்பாடு ஒரு பேரிழப்பாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, பிதாவின் மகிமைக்காக அவர் செய்ததைவிடப் பெரிய காரியங்களை அவருடைய பரிந்துரையின் மூலம் செய்ய அது அவர்களுக்கு உதவும். தல்மீதிம்கள் இயேசு செய்ததைவிட அதிக வியக்கத்தக்க அற்புதங்களைச் செய்வார்கள் என்று சொல்ல முடியாது, ஆனால் அவர்களுடைய நற்செய்திப் பணி இன்னும் பெரியதாக இருக்கும். தேவனுடைய குமாரன் தன் வாழ்நாளில் பாலஸ்தீனத்திற்கு வெளியே ஒருபோதும் பிரசங்கம் செய்யவில்லை. ஆனால் அப்போஸ்தலர்களும் அவர்களுடைய சீடர்களும் நற்செய்தியை உலகம் முழுவதும் கொண்டு செல்வார்கள். இந்த ஊழியத்திற்கு அவர்களுக்கு உதவுவதற்காக அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரை தேவனுக்கு அனுப்புவார் (யோவான் **16:7).**

இந்த புதிய ஆற்றல்களின் வெளிப்பாடு அவர்களுடைய (மற்றும் நம்முடைய) ஜெபங்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. என் நாமத்தினாலே நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும் நான் செய்வேன்; அதனால் பிதா குமாரனில் மகிமைப்படுவார். என் நாமத்தினாலே நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும் நான் அதைச் செய்வேன் (யோவான் **14:13-14).** அப்போஸ்தலர்களுக்கு ஜெபத்தில் இயேசுவிடம் நேரடி அணுகல் இருந்தது. அவர் நம்மை விட்டுப் பிரியவிருந்த நேரத்தில், இது அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய உறுதியாக இருந்தது. அவர்களுடைய மேலான காரியங்கள், ஜெபத்தில் உண்மையான, நிலையான மற்றும் விசுவாசமான முயற்சியைச் சார்ந்திருந்தன. அவர்கள் யேசுவாவின் நாமத்தில் ஜெபிக்க வேண்டும், ஆனால் அதன் அர்த்தம் என்ன? இயேசுவின் நாமத்தில் எந்த மாய சக்தியும் இல்லை.[1431] அது கடவுளாக நடிப்பதற்கான ஒரு வெற்று காசோலை அல்ல. எனக்கு ஒரு புதிய வீடு வேண்டுமா? இல்லை. அவருடைய நாமத்தில் ஜெபிப்பது என்பது, ஒருவன் தன்னை அவருடன் அடையாளப்படுத்திக்கொண்டு, அவருடைய சித்தத்தின்படி ஜெபிப்பதாகும். உங்கள் பெண் குழந்தை இறக்கும் தருவாயில் இருக்கும்போது, அவள் பிழைக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபித்தும், அவள் இறந்துவிட்டால், உங்கள் துன்பத்தின்

மீது கடவுள் இரக்கமற்றவராகவோ அல்லது அக்கறையற்றவராகவோ இருக்கிறார் என்று அர்த்தமா? இல்லை. நீங்கள் எல்லாக் கட்டளைகளையும் பின்பற்றவில்லை என்று அர்த்தமா? இல்லை. அவள் பிழைப்பது அவருடைய சித்தம் அல்ல என்பதே அதன் அர்த்தம். இந்த வாழ்க்கையில் இது நமக்கு அர்த்தமுள்ளதாகத் தெரியவில்லை **(ரோமர் 8:28).** அவரால் ஏன் அவளுடைய உயிரைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை? நமக்குத் தெரியாது. அங்கேதான் விசுவாசம் தேவைப்படுகிறது. நாம் பரலோகத்திற்குச் சென்றவுடன், தேவனிடம் கேட்கும் பல கேள்விகளில் இதுவும் ஒன்றாக இருக்கும். ஆனால் இயேசு, **"**நான் அதைச் செய்வேன்**"** என்று சொல்லும்போது, அவர் **"**நான் **[**என் சித்தத்தை**]** நிறைவேற்றுவேன்" என்றுதான் அர்த்தப்படுத்துகிறார் . அடிப்படையில், நாம் நமது ஜெபங்களை அவருடைய சித்தத்துடன் சீரமைக்க வேண்டும். அப்போது நமது ஜெபங்களுக்குப் பதில் கிடைக்கும். சில சமயங்களில் அந்தப் பதில் "இல்லை" என்பதாக இருக்கலாம். ஆனால் நமது ஜெபங்களுக்கு எப்போதும் பதில் கிடைக்கும். மேலும், பதிலளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் நோக்கம் பிதாவுக்கு மகிமையைக் கொண்டுவருவதே ஆகும்.